

БЪЛГАРСКИ КНИЖИЦИ.

Части. III

1860 Ноемврия

Книжка Втора

ГУЛАБЪ.

О! Гулабе пиле кротко
Що си летишь на високо!
Слушай що кіе ти кажамъ
И що кіе ти наржчамъ.

—2—

Слушай харно и паметвай
Молямъ ти се не забравяй.
Мон-тъ рѣчи що кіе чуешъ
Вѣрно ты да ги прикажешъ

—3—

Ако пойдешъ въ моя земія
Въ мида моя Татковина,
Молямъ ты се не прелѣтай
Татковина не забравяй

— 4 —

Ты застани на палати,
На палати иль въ Градина
Во Босильокъ въ Трантафилъ,
Или въ цѣрвепъ гаронфилъ.

— 5 —

Рано рано во зората
Застани во градина-та
Ты зафати та загукай
Жалко тъжко ты разпѣвай.

— 6 —

Со твое жално гуканіе
Со твое тъжко пѣненіе
Ты мои братія разбуди
Ты моя майка разсони.

— 7 —

Акѣ те питать: о гулабе,
Мило, кротко, вѣрно пиле,
Що ты сакашь во градина,
Толко рано во зората ?

— 8 —

Защо така жалко гукашь,
О ! гулабе, тъжко пѣешь ?
Отъ каква ты земѣ идишь
И кѣде ты такъ си ходишь ?

— 9 —

Кажы, кажы, о гулабе,
Разкажи имъ вѣрно пиле,
Чи си идишь отъ високо
Преко море отъ далеко.

— 10 —

Нарочно те тебе праща
Една душа коя страда
За злощастна-та си майка
И невинны-тъ си братья.

— 11 —

Страда защо ги остави
Тѣй безъ да имъ помози
Во големо злощастіе
И во крайно бѣдствіе.

Ги остави безъ утѣха
И безъ никаква надѣжда,
Безъ да слуша нѣхни молби
Безъ да гледа нѣхни сълсы.

Со намѣреніе твърдо,
Твърдо не поколебямо,
Търгна си и се раздѣли
И отъ нѣхъ се отдалечи.

Народность, силно чувство,
И любовь къмъ отечество
Двата тераха и велеха
Да не жале братѣя и майка.

Нѣ ако може да спомогне
Отечество да си избави,
Македонія Тракія
Па и горна Българія.

Отъ Фанаріоти Владицы,
Прокляти лукави гърцы,
Кои даватъ като волцы
Бѣдни-тъ и кротки овцы.

Си наричатъ и Владицы,
Апотоцки наслѣдници
А тія безобразни гърцы,
Сж по лоши отъ диви вълци.

Не се боятъ они цара
Нито мышлят пакъ за Бога
Безсовѣстно они грабать,
Сильно мѣчатъ, биятъ, глобать.

Драгоцѣнни носатъ дрехи
Фанарьоти-тъ Тирани
Найхубави коня ѣздатъ
И съ голѣма гордость ходатъ

Не имъ стига грабительство
И безмѣрно-го насмѣство,
Несказано раскошество
Таку праватъ и гнѣсно блудство.

Иматъ по двѣ по три жени
Тие проклети Тирани.
Снощи въ блудство утрѣ въ църква,
Безъ да имъ власъ настрѣхва.

Безстыдно въ църковъ псуватъ,
Скверни слова произносиватъ
Немплостиво они грабать,
Бѣдни-тъ Българи мѣчатъ.

Никакъ въ църковъ не оставатъ,
Законъ Божій да исполняватъ
Бѣдни-тъ невинни Българи
Наречаватъ ги варвари.

— 24 —

Велятъ, защо Богъ не сака,
Християнска вѣра не допуска,
Български въ цѣрквѣ да четятъ,
Български Богу да се молятъ.

— 25 —

Той е' велятъ гнѣсенъ языкъ,
Гнѣсенъ и варварскій языкъ
Богъ сака языкъ гърскій
Никакъ гнѣснѣи-тъ Българскій.

— 26 —

Сребро-то е нѣхнѣ-тъ Богъ,
Злато е нѣхна любовъ
За тѣхъ тѣ умиратъ
Всичко друго даватъ.

— 27 —

Неможейке ови да гледе
Никакъ векиѣ нѣхъ да търпе
Фанарьоти-тъ Влѣдици
Безсовѣстни клѣти Гърци.

— 28 —

Рѣши се далеко да бега,
Българска мѣка да не гледа,
Да жертвува своя си майка
И невинни-тъ си братья.

— 29 —

Само ако може да помогне
Татковина-та си да избави
Отъ грѣцкото то Тиранство
Фанарьотско Духовенство.

Можешь ты-ли, о Гулабе,
Мило, кротко, вѣрно пиле !
Всите тия да паметвашь.
Всегдѣ ты да ги разкажешь ?

Нѣ ако много ты се боешь
Да те фататъ и погибнешь,
Само ово ты паметвай ,
Молямъ ты се незабравяй.

Кога стигнешь въ моя земѣ:
Въ Българска-та Македонія,
Кіе видишь Българи юнацы,
Нестрашливи Макѣдонцы.

Застани на високо мѣсто,
Запѣй много гласовито,
Щото вситѣ да чуатъ
И всичкитѣ да те разбератъ.

Рѣчи, рѣчи „ Македонцы,
„ Вы Българи юнацы,
„ До кога вие у тъмница
„ Кіе седите чърни лица ?

„ До кога вие кіе търпите
„ Тѣшки мжки кіе теглите?
„ До кога вие кіе спиете,
„ Нема да се уполите ? (а)

(а) Усвѣтите = Разбудите.

- » Да віе газатъ клѣти гърцы
- » Фанарьоти-тѣ Владицы ?
- » Да ви даватъ диви вълцы
- » Васъ кротки бѣдни овцы ?

- » Не ! не ! Така братья мили,
- » Вые злощастни-тѣ и бѣдни !
- » Дойде время, дойде коха
- » Да се, рода наша, славе!

- » Кога царь-тѣ позволява
- » На всичкитѣ ни повелява
- » Да нема векіе гоненіе,
- » Но ученіе и просвѣщеніе.

- » Сички съгласно станете,
- » Български школи 'творете,
- » Въ църквѣ български читете,
- » Никого не се боете.

- » Само кротко и согласно
- » Станете всички сложно,
- » Ако секате честь и слава
- » А отъ Бога всекоя дарба. “

Така, о гулабе, кажи
На тамошнитѣ Българи,
Дойде рѣчи векіе време
Наша слава да воскресне.

Така, ако пакъ не можешъ
Върно пиле ты се боишь
Властѣ тя да раскажишь,
Да не напрасно загинешъ.

Не ! Не ! има тамо мѣсто,
Мѣсто свободно Българско,
Дека вси-тѣ са Българи,
Нема Гърцы, кѣти Власи.

Име-то го кѣ научишь,
Много лесно кѣ го наидишь,
Нъ оставиме да ты го кажамъ
Мѣсто-то е *Кукушъ*, велимъ.

Кукушъ ! Кукушъ, прибѣжище !
За Фанарьоти-тѣ огнище !
Тамо, о гулабе, ходи,
Тамо свободно застани.

Тамъ кѣ наидишь една душа,
Душа мъдра, много блага,
Прочуема въ околїя,
Българска Макѣдонїя.

Она всичко си жертвува,
Нищо она не си жали,
За милата Татковина
Българска Макѣдонїя.

» Радуйсе ты блага душа,
» Веселисе мѣдра душа,
» Честь и слава си добыла,
» Вѣчно име оставила.

Даруй ней же миле Боже !
О Всеимлостивѣ Отче !
Здравіе долгоденствено,
Благополучно и многолѣтно !
..... Аминь.
..... Дай Боже.
.. Благіе Боже

Ж — въ. . . .

